

॥२९॥ ३०॥ अवर्तिनो अरुन्धतीः अर्कानि सन्तो ॥३१॥ पुराणैर् ॥३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ इति अनुशासनपर्वणि
 नेल कंठीयेभारतभाष्ये कोनयद्विनामोऽध्यायः ॥५९॥ ॥६०॥ योचति चरणो नाचरणेन ॥१॥ अयाचतः श्रेष्ठमाहोभ्यो श्रेय इति ॥२॥ असर्थेनाभयाच्चा ॥३॥ याच्येयत्वनारूपे
 यथापत्याश्रयो धर्मस्त्रीणां लोके सनातनः ॥ सदैव सागतिर्नान्या तथास्माकं हि जातयः ॥२९॥ यदि नो ब्राम्हणास्तात संत्यजेयुरपूजिताः ॥ पश्यंतो दारुणं क
 र्म सततं क्षत्रिये स्थिते ॥३०॥ अवेदानामयज्ञानामलो कानामवर्तिनो ॥ कस्तेषां जीविते नार्थस्त्वो विना ब्राम्हणाश्रये ॥३१॥ अत्र ते चर्तयिष्यामि यथाय
 र्मे सनातनं ॥ राजन्त्यो ब्राम्हणा नृराजन्तुराप रिचचारह ॥३२॥ वैश्यो राजन्यमिवेव शूद्रो वैश्यमिति श्रुतिः ॥ दुराच्छूद्रेणोपचर्यो ब्राम्हणो विरिज्वल
 न् ॥३३॥ संसर्जोपरि चर्यस्त्वैवेत्येन क्षत्रियेण च ॥ मृदुभावा न्मत्यचीला न्मत्यधर्मानुपालका न् ॥३४॥ आशीविषा निवक्तुं ह्यंस्ता नुपाचरत हि जान
 अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चापि परे ॥३५॥ क्षत्रियाणां प्रतपंतो ते जमा च बलेन च ॥ ब्राम्हणे खेव शास्यंति ते जांसि च तपांसि च ॥३६॥ न मे पिता प्रियत
 रोन त्वं तात तथा प्रियः ॥ न मे पितुः पिताराजन्तवात्मान च जीवितं ॥३७॥ त्वत्तश्च मे प्रियतरः पृथिव्यां नास्ति कश्चन ॥ त्वत्तोपि मे प्रियतरा ब्राम्हणा भ
 रतर्षभ ॥३८॥ ब्रवीमि सत्यमेतच्च यथाहं पंडु नंदन ॥ तेन सत्येन गच्छेयं लोकान्यत्र च शांतनुः ॥३९॥ पश्येयं च सतोलोकांश्चुचीं ब्राम्हणपुरस्कृतान् ॥ तत्र
 मे तात गंतव्यमन्हाय च चिराय च ॥४०॥ सोहमेतादृशान् लोकान्दृष्ट्वा भरत सनम ॥ यन्मे कृतं ब्राम्हणेषु न तय्येतेन पार्थिव ॥४१॥ इति श्रीमहाभा
 रते अनु० आनुशासनिके० दानधर्मोऽष्टमोऽध्यायः ॥५९॥ युधिष्ठिर उवाच योचिष्यातां चरणो नोपपन्नो यो विद्यया महं शौजन्मना
 च ॥ ताभ्यां दानं कृतमस्मै विशिष्टमयान्वमानाय च याचते च ॥१॥ भीष्म उवाच श्रेयो वै याचतः पार्थ दानमादुरयाचते ॥ अहं न मो वै धृतिमान् कृपणाद
 धृतास्म नः ॥ क्षत्रियोरक्षणा धृतिर्ब्राम्हणो नार्थना धृतिः ॥ ब्राम्हणो धृतिमान् विद्वान्देवान्प्रीणांति तुष्टिमान् ॥३॥ याच्यमादुरनीचास्य अभिहारं च भारत ॥
 उद्देजयेति याचंति सदा भूतानि दस्युवत् ॥ स्मिर्यंते पाचमानो विनजतु म्रियंते ददत् ॥ ददस्यं जीवयत्येनमात्मानं च युधिष्ठिर ॥ आनुशास्यं परो धर्मो यान्च
 तेयस्य दीयते ॥ अयाचतः सीदमाना न्मर्चोपीये निर्मंत्रयेत् ॥ इयद्वै वेतादृशाराष्ट्रान्व मे युस्ते हि जितमाः ॥ भस्मच्छन्निवाग्नीं स्तान्बुध्येथास्त्वं प्रयत्नतः ७

कर्म अनीचास्यदरिद्रस्य अभिहारंति रस्कारमाहुः यदायतः याचंति याचमाना निभूतानि दस्यवस्त्वो कानुद्देजयति ॥४॥ ५॥ ६॥ राष्ट्रान्तराष्ट्रं ॥७॥